

L'avortament es la interrupció de l'embaràs abans de que el fetus siga viable. Hi ha dos tipus d'avortament: l'espontani i l'induït conegut també conegut com interrupció voluntària de l'embaràs. Els dos tipus d'avortament tenen una sèrie de valor socials, psicosocials, ètics i morals que generen en la dona que els viu una tensió i un desajust emocional amb freqüència desproporcionats, ja que l'avortament es un mecanisme natural que s'activa com a defensa de la fisiologia femenina.

L'AVORTAMENT ESPONTANI

Les causes poden ser ovulars o materns. Les ovulars constitueixen el cinquanta per cent de tots els avortaments. Els avortaments son un mecanisme de defensa de l'organisme front a la patologia ovular. La majoria es deuen a alteracions cromosòmiques.

Les causes exteriors orgàniques son les malformacions congènites i uterines. També hi ha causes degudes a la falta d'estimulació i preparació de l'endometri. Apart existeixen enfermetats q causen l'avortament: infeccions, alteracions orgàniques greus, diabetis, funcionament alterat del ovari, ... Un altre tipus d'avortament es avortament blanc, que és la conseqüència de circumstàncies o agents externs perjudicials per al procés de l'embaràs o per al desenvolupament embrionari. La manipulació de substàncies tòxiques en el treball pot ser una de les causes de l'avortament. No totes les legislacions contemplen el canvi de lloc de treball per a preservar la salut de la dona embarassada. El avortament provocat compta amb decidits partidaris per a que la seva pràctica legal, i aferris contraris a aquesta posició en totes les capes de la societat en general per motius ètics o religiosos.

COM ES PRESENTA UN AVORTAMENT

Els símptomes que es poden apreciar solen ser pèrdues de sang per la vagina, pot seguir el avortament o continuar l'embaràs. Si s'acompanya d'un dolor intermitent, pot tractar-se d'un avortament en curs, en el que es produeix una dilatació del coll de l'úter i la expulsió del contingut. Si el procés d'expulsió ha acabat parlem d'un avortament consumat que pot ser complet o incomplet, depenent si s'ha expulsat tot el contingut o no. Pot ser que l'embaràs s'haja detingut en la seva evolució però que no es produeixca l'expulsió aquest avortament es diferit.

QUAN ES PRODUEIX UN AVORTAMENT.

Segons el moment del embaràs en el que es produeix l' avortament es parla d'avortament precoç en el primer trimestre, o l'avortament per retard que es produeix per alteracions en la resistència del coll de l' úter, o per infeccions o patologia. També existeix l' avortament sèptic que apareix a causa d'una contaminació bacteriana. Es caracteritza per febre, dolors abdominals, metorràgia i alteració important de l'estat general, tot açò pot provocar la mort a la mare.

COM ES DESENVOLUPA UN AVORTAMENT.

S' inicia amb petites pèrdues de sang, i en les pròximes hores va en augment.

En una ecografia es mostra signes de falta d'activitat de l' embaràs, i al final es l'avortament espontani. Es important comprovar que no hi queden restes ovulars.

El procediment mèdic a seguir davant d'un avortament depenent de la fase en que es trobe. Si es comprova que l'embaràs ha deixat d'evolucionar o que existeix expulsió parcial del contingut uterí, es deu procedir a un raspat de l'úter.

EL RASPAT UTERÍ

Es deu fer amb l'instrumental i condicions d'asèpsia adequats, i practicar-lo personal qualificat. En el primer trimestre de gestió es practica el raspat instrumental i per aspiració.

El raspat instrumental es du a cap, prèvia dilatació cervical del coll del úter, mitjançant culleretes que tenen una vora tallant, però l'extrem del qual és roma. Introduïdes en l'úter per via vaginal. El raspat per espiració es fa introduint en l'úter unes cànules metàl·liques o de plàstics, amb unes obertes adequades i van connectades a un aparell d'aspiració amb la cànula s'arrossega i posteriorment s'aspira el contingut uterí, amb anestèsia general o local.

Hi ha riscos com la infecció, la perforació i el raspat incomplet. Però, no obstant això, es solen receptar antibiòtics per major seguretat. La perforació es produeix al intentar dilatar un coll molt tancat o per estar l'úter flexionat. Si açò continua es poden provocar greus lesions traumàtiques als òrgans veïns de la cavitat abdominal.

L'AVORTAMENT EN EL SEGON TRIMESTRE DE GESTACIÓ

Si es produeix l'avortament en aquest cas pot ocórrer en un o dos temps. En un sol temps ocorre la dilatació cervical amb contraccions uterines, com un part. En un primer temps també s'expulsa el fetus i després la placenta. Si es produeix un avortament retintut hi ha que procedir a la inducció prèvia amb unes substàncies prostaglandines que ablaneixen i dilaten el coll uterí. El riscs de l'avortament del segon trimestre són molt més majors que els de trimestre anterior. Quan es produeix una amenaça d'avortament. La millor teràpia es guardar repòs absolut en el llit.

L'AVORTAMENT INDUÏT

La interrupció d'un embaràs no desitjat ha sigut practicada des de sempre. En l'antiguitat clàssica l'avortament no era condemnat. Els grecs defenien l'avortament amb mètodes de regulació de la població, i els romans també eren partidaris d'aquest. En l'àmbit religiós sempre s'ha condemnat. Les religions cristiana, islàmica i budista han mantingut el concepte de delictes o pecat per a l'avortament, mentrestant altres creences no s'han preocupat en absolut del tema. La església catòlica va mantenir certa tolerància al respecte fins mitjans del XIX, amb les teories de San Agustí sobre l'animació dels fetus: els mascles no tenien ànima fins quaranta dies; les femelles fins els vuitanta. Actualment aquesta doctrina prohibeix l'avortament induït posat que, des de el moment mateix de la seva concepció, el fetus és un ésser viu amb ànima. Altres com el budisme i l'islamisme, mantenen una posició contrària respecte aquest tema.

LA LEGISLACIÓ ACTUAL

En algunes societats han legalitzat o despenalitzat en certs supostos l'avortament, a fi de protegir la salut de la mare. En canvi, l'avortament il·legal és responsable d'una de cada tres morts maternes. L'alliberació s'inicià en 1920 en la unió soviètica. En Espanya es va legalitzar en supostos que afectaven a la salut de la mare, tares físiques o psíquiques en el fetus i, en casos de violacions, des de l'any 1985. En les societats avançades els motius més freqüents per a interrompre l'embaràs són: l'estat civil, el desig de finalitzar els estudis i, principalment, la realització professional i social de la dona. En alguns països la pràctica de l'avortament és sols en certs supostos: el fetus presenta grans anomalies o quan la gestació suposa un risc per a la vida de la mare.

CONSEQUÈNCIES PSICOLÒGIQUES DE L'AVORTAMENT

Les seqüeles que deixa una interrupció voluntària de l'embaràs són diferents segons el temps transcorregut des de la intervenció. Prenent en conjunt les dades de distints estudis, poden afirmar-se que, en els dies o

setmanes immediats, apareixen sentiments de culpa en un quaranta per cent de dones. Un tres per cent manté aquesta situació emocional fins 18 mesos després de la intervenció. En un dotze per cent dels casos es diagnostica una depressió, amb la salvetat de que la meitat d'aquest grup depressiu ja havia patit depressions prèvies a l'avortament. A la llarga, un catorze per cent de dones segueixen presentant símptomes de tristesa i sentiments de culpabilitat. A tot això, hi ha que sumar aquelles manifestacions més difoses que recorden les de l'estrès.

Quins serien, doncs, els factors de risc per a que presentaren conseqüències psiquiàtriques negatives?

Certes situacions i circumstàncies personals pressuposen un risc major de seqüeles psicològiques en la dona que passa per una interrupció voluntària de l'embaràs. D'entrada, quan més tard es prenga la decisió d'avortar, el que implica més mesos d'embaràs i els canvis que açò suposa, independentment de la causa que porta a prendre tal decisió, major és la possibilitat de que es presenten trastorns emocionals. Un baix nivell d'autoestima previ, o una excessiva dependència cap als altres són així mateix pèssims antecedents.

L'avortament practicat per indicació psiquiàtrica o psicosocial ocasiona bastants problemes ja que s'inscriu al marge d'una situació generalment difícil; però també els avortaments practicats per indicació porten conseqüències. Si la dona rep un suport afectiu més bé escàs per part de les persones que la rodegen, o si s'ha sentit pressionada cap a l'avortament, acusarà amb major intensitat les seqüeles negatives produïdes per la interrupció de l'embaràs.